7. Polarizované světlo

- 7.1. Polarizace
- 7.2. Lineárně polarizované světlo
- 7.3. Kruhově polarizované světlo
- 7.4. Elipticky polarizované světlo (spec.případ)
- 7.5. Elipticky polarizované světlo (obecně)
- 7.6. Nepolarizované světlo.
- 7.7. Polarizátory
- 7.8. Kompenzátory
- 7.9. Změna stavu polarizace
- 7.10. Optická aktivita
- 7.11. Maticová reprezentace polarizace
- 7.12. Fotoelasticimetrie

Složky vektoru E, směr šíření je z

Lineárně polarizované světlo

Kruhově polarizované světlo

Elipticky polarizované světlo ve speciálním případě

Elipticky polarizované světlo v obecném případě

Částečná polarizace rozptylem

Dichroismus (symbolicky -) závislost propustnosti T pro řádný a mimořádný paprsek na vlnové délce světla, interval Δλ je použitelná spektrální oblast

 $\Delta\lambda$

Glan Thompsonův polarizátor

Kompenzátor

Babinet-Soleil kompenzátor

Kombinace lineárního polarizátoru (x,y) a kompenzátoru (x´,y´). Změna lineárně polarizovaného světla na elipticky polarizované

Stáčení lineárně polarizovaného světla v aktivním prostředí

Ilustrace postupu násobení matic v jednoduché soustavě

Umělá anizotropie vyvolaná tlakem na původní izotropní materiál

Experimentální uspořádání pro fotoelasticimetrii

Tvar matic podle Jonese a Muellera:

http://en.wikipedia.org/wiki/Jones_calculus

http://en.wikipedia.org/wiki/Mueller_calculus

8. Interference

- 8.1. Stojaté vlnění
- 8.2. Dva bodové zdroje.
- 8.3. Youngův pokus
- 8.4. Michelsonův interferometr
- 8.5. Planparalelní tenká deska
- 8.6. Tolanského metoda měření tenkých vrstev
- 8.7. Newtonova skla
- 8.8. Tenká vrstva
- 8.9. Fabry Perotův interferometr
- 8.10. Interference nemonochromatického záření

Odraz a lom na planparalelní desce, ilustrace případu dělení amplitudy vlny a možnosti výběru počtu interferujících vln

Šíření kulové vlny ze zdroje S přes stínítko se dvěma otvory (S1, S2), ilustrace případu dělení vlnoplochy na dvě koherentní kulové vlny

Interference dopadající a odražené rovinné vlny od kovového zrcadla

Závislost intenzity světla stojatého vlnění na vzdálenosti od odrážející plochy

Stojaté vlny ve fotografické emulsi, šikmý řez emulsí pro určení vlnové délky, stojaté vlny pro různé vlnové délky

Dva bodové zdroje a součet amplitud v bodě P

Experimentální uspořádání Youngova pokusu

Experimentální uspořádání pro Fresnelův dvojhranol a Lloydovo zrcadlo, kde S je skutečný zdroj a S1 a S2 jsou virtuální zdroje světla

Michelsonův a Mach-Zehnderův interferometr, S je zdroj světla, D detektor, A jsou zrcadla a B polopropustná zrcadla

Jaminův interferometr v úpravě pro měření indexu lomu plynů. P jsou silné skleněné planparalelní desky

Dvoupaprsková interference na planparalelní skleněné desce

Tolanského metoda měření tlouštěk tenkých vrstev, vpravo dole je zorné pole interferenčního mikroskopu

Interference světla na Newtonových sklech, d je tloušťka vzduchové mezery

Interference v tenké vrstvě

Propustnost tenké neabsorbující vrstvy pro různé odrazivosti R

Odrazivost tenké vrstvy

Fabry Perotův interferometr

Závislost prošlé intenzity světla pro dvě spektrální čáry v řádu m a m+1 na tloušťce vzduchové mezery d (v rel. jednotkách).

Definice rozlišovací schopnosti (vlnová délka je v rel. jednotkách)

9. Difrakce světla

- 9.1. Skládání kulových vln
- 9.2. Difrakční integrál
- 9.3. Výpočet difrakčních integrálů
- 9.4. Fraunhoferova difrakce
- 9.5. Pravoúhlý otvor
- 9.6. Kruhový otvor
- 9.7. Rozlišovací schopnost optických přístrojů
- 9.8. Fraunhoferova difrakce na optických mřížkách
- 9.9. Rozlišovací schopnost mřížky
- 9.10. Fresnelova difrakce
- 9.11. Fresnelova difrakce na pravoúhlém otvoru
- 9.12. Štěrbina a drát
- 9.13. Hrana
- 9.14. Fresnelova difrakce na stínítku s kruhovou symetrií
- 9.15. Kruhový otvor
- 9.16. Kruhový disk
- 9.17. Fresnelovy zóny

Huygensův princip – mechanismus vzniku kulové a rovinné vlnoplochy

Skládání dvou kulových vln a řez stínítkem v okolí bodu P1

Sečítání příspěvků jednotlivých kulových vln od elementů otvoru

Babinetův princip

Schéma difrakce

Pravoúhlý otvor ve stínítku

Průběh funkce sinc (intenzita elektrického pole) a sinc2 (intenzita světla) pro Fraunhoferovu difrakci na obdélníkovém otvoru

Fraunhoferova difrakce na čtvercovém otvoru, poloha na stínítku v souřadnicích x a y je v relativních jednotkách. Intenzita světla je uměle zdůrazněna tak, že od hodnoty 0.002 je znázorněna jako bílá barva

Schéma difrakce na kruhovém otvoru o poloměru ro

Průběh Besselovy funkce prvního řádu, respektive funkce Jc a Jc2 v relativních jednotkách

Frauenhoferova difrakce na kruhovém otvoru. Úprava intenzity světla je podobná jako na předcházejícím obr.

Fraunhoferova difrakce, možnost využití čoček, bodový zdroj PS se zobrazí jako Airyho skvrna v bodě P

Zobrazení dvou bodových zdrojů světla pomocí čočky s ohniskovou vzdáleností f – Fraunhoferova difrakce

Součet intenzit světla od dvou blízkých bodů v případě zobrazování kruhovou clonou za podmínky definice mezní rozlišovací schopnosti

Fraunhoferova difrakce na dvou stejných otvorech

Optická mřížka na průchod

Interferenční člen intenzity světla (J2/N2) lineární mřížky pro N=2,3,4 a 10

Interferenční intenzita, difrakční intenzita a jejich součin pro N=3 a N=10 s vyznačním difrakčních řádů (m) a pro(a=.01 a I=0.3)

Interferenční intenzita pro dvě vlnové délky (v poměru 1.1, N=50)

Typické difrakční překážky pro Fraunhoferovu difrakci (1-malý kruhový otvor, 2-malý obdélníkový otvor, 3- úzká štěrbina) a pro Fresnelovo přiblížení (4-kruhový terčík, 5-polorovina, 6-široká štěrbina).

Obdélníkový otvor pro Fresnelovu difrakci

Cornu spirála

Vyčíslení Fresnelova integrálu pomocí Cornu spirály

Fresnelova difrakce na čtvercovém otvoru (relativní velikost strany čtverce je 600).

Fresnelova difrakce na malém čtvercovém terči (relativní velikost čtverce je 30).

Fresnelova difrakce na široké štěrbině, veličiny I, x a y jsou v relativních jednotkách, poloha štěrbiny je znázorněna svislými čarami

Fresnelova difrakce na tenkém drátu (značení jako v předcházejícím obr., relativní tloušťka drátu je 30).

Fresnelova difrakce na hraně (x=0). Délka úseček (1,2,..) je úměrná intenzitě

Průběh intenzity světla při difrakci na hraně (x=500).

Fresnelovy zóny